

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeni; Dr F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gillhuis-Smitkamp, Mijndrecht; Dr J. H. Hagenboek, Zwolle; Dr J. van Herken, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggkerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr J. Kapteyn, IJmuiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, A'dam; Dr J. L. Kooie, Vreeland; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Hage; Mevr. C. E. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr S. J. Popsma, A'foort; Dr A. Ringnakda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Hage; C. Rijnsdorp, R'dam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wanswerd; Dr J. Smeltje, 's-Gravenhage; Dr H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Drs M. B. v. 't Veer, Groningen; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr H. J. Westerink, Leiden; Dr D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 2424 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdart.: Getuigen in den Bijbel, IV. — Uit de Schrift: Lijdens-zin, Hebr. 12:6. — Kerkelijke leven: De scheuring in Amerika, XVI. Qiddusch, Dr A. Kuiper's uitspraak in 1879. De meisjes in aantocht. — Even parkeren: Droomen des menschen en profetie Gods. — Literatuur en kunst: Ter verontschuldiging. Een goede hors d'oeuvre. — Uit het pol. en soc. leven: Religie en samenleving. — Het boek van de week: De nihilistische Revolutie, I. — Opvoeding en onderwijs: Resultaten van een Enquête. — Stemmen uit onze kerken. — Persschouw. — Kerknieuws. — Bijlage: Heideb. Catechismus, blz. 281—288.

HOOFDARTIKEL

Getuigen in den Bijbel.

IV.

Het evangelie en de eerste brief van Johannes. — Johannes de Dooper. — Jezus en de Vader als getuigen. — De discipel als getuige, met name door evangelist te zijn en een brief te schrijven.

En eigenlijk staat het met de Johanneische geschriften niet zoo veel anders. Het is dezelfde zaak, die daar van een andere zijde benaderd wordt. Men zou Johannes' spreekwijze terzake kunnen karakteriseren door te zeggen, dat hij in veel wijder zin spreekt; de apostelen-getuigen van Lukas komen juist scherp naar voren tegen den achtergrond van wat Johannes schrijft over het getuigen van God en menschen, wonderen en Schriften, apostelen en martelaren, Jezus en Zijn kerkleden, de Geest en de historie.

Al wat Johannes de Dooper ten aanzien van Jezus heeft gedaan, kan worden getypeerd als getuigen. De discipelen van Johannes zeggen niet: Rabbi, die met u was aan de overzijde van den Jordaan, en dien gij gedoopt hebt, maar: van wien gij getuigt hebt, Joh. 3:26. De Dooper was ooggetuige van het nederkomen van den Geest op Jezus en treedt nu op met de boodschap: wat ik aanschouwde, deed mij zien, dat Jezus de Zoon van God is, 1:32 vlg. Deze boodschap is het getuigenis, waartoe hij kwam, 1:6 vlg. De forensische situatie, waarin hij zijn getuigenis geeft, komt duidelijk uit, als een deputatie van de Joden uit Jeruzalem hem komt ondervragen, 1:19 vlg. De Joden vormen het forum. Op de vraag hunner afgevaardigden „beleid“ de Dooper, en „ontkende niet“, „Belijden“ en „ontkennen“ zijn gewone termen uit de procesvoering. Het evangelie laat dus Johannes als voor een rechtbank staan.

Maar nu is er een eigenaardigheid, waarmee we bij Johannes' evangelie nog vaker in aanraking zullen komen. Ze is die van het verschil tusschen waan en waarheid ten aanzien van de vraag, wie nu eigenlijk dit forum vormen. Het gehele evangelie staat in het teken van de tegenstelling tusschen hemel en wereld, geloovigen en ongeloovigen. En deze tegenstelling wordt gedurig voorgesteld onder het beeld van een proces, waarbij de Joden steeds wanen, dat zij de rechters zijn, terwijl ze in waarheid als aanklagers voor Gods forum staan. Dus de Dooper, die optreedt als getuige van Jezus met de boodschap, dat Hij de Zoon van God is, en het licht, dat de menschen hebben veracht omdat zij de duisternis liever hadden dan het licht, fungeert in den goddelijken rechtsstrijd als getuige-aanklager van de ongeloovige Joden.

Ook Jezus getuigt, en wel van wat Hij hoorde en zag, 3:11, 32 vlg. Doch Jezus niet alleen, ook de Vader, door de werken, die Hij Jezus te volbrengen geeft, en in de Schrift, 5:31 vlg.

Toen Jezus van zichzelf getuigde, poogden de

Farizeën zich van dit getuigenis af te maken. Zij hebben het geval in zijn forensische betekenissen en bedoeling. En nu pogen zij, die behalve Schriftgeleerden ook de rechtsgeleerden en rechters van Israël zijn, op formeel juridische gronden Zijn woord krachteloos te maken.

Een zelfgetuigenis geldt niet, 8:13. Maar Jezus belooft, dat de Zoon van God krachtens Zijn Godheid niet valt onder de criteria, waaraan men bij menselijke processen het spreekrecht van getuigen toetsen moet, vs 14. Doch willen de juristen van Israël een getuigenis, dat ook volgens de letter der wet voldoende ondersteund is? Ook de Vader getuigt van Jezus, vs 18. Het forum vraagt spottend naar den tweeden getuige: waar is uw Vader? Jezus verklaart dan kortweg zijn tegenstanders, wegens hun houding jegens Hem, onbekwaam om den Vader te kennen, vs 19.

Bij het ongeloof is de waan, dat het Jezus dagen kan. Zoo is in het evangelie spoedig op een eigenaardige manier duidelijk geworden, dat de zaak van Jezus op een proces moet uitloopen. In dat proces, voor Pilatus, spreekt Jezus nog eenmaal als getuige. De Joden geven voor, dat het proces loopt over het koningschap. Maar Jezus verklaart, dat Zijn koninkrijk niet van deze wereld is. Hij is gekomen, om van de waarheid te getuigen. Hij was gekomen om als getuige te staan voor de waarheid, om het ongeloof van de Joden te veroordeelen. Hij staat niet voor den rechterstoel van Pilatus omdat Hij pretendent naar een aardschen troon is. Maar omdat de Joden Zijn getuigenis niet kunnen verdragen. Want slechts ieder, die uit de waarheid is, hoort zijn stem, 18:37.

Ook na het heengaan van Jezus zal de wereld haar afwijzende houding ten aanzien van Jezus en zijn werk volhouden. Tegenover deze houding moet een getuigenis worden gesteld, opdat allen daardoor gelooven mogen, maar evengoed, opdat de positie van het ongeloof scherp afgebakend zou zijn. Daartoe, zoo belooft Jezus zijn jongeren, zal de Geest getuigen op dezelfde wijze als de Dooper, Jezus zelf en de Vader door Zijn werken en de Schrift het hebben gedaan. En ook de discipelen zullen het in den goddelijken rechtsstrijd vóór Jezus moeten opnemen tegen het ongeloof. Zij moeten van Hem getuigen. Ze hebben al de vereischte juridische kwaliteiten daarvoor, zij waren van het begin aan met Jezus, 15:26, 27.

Op welke wijze de discipelen dit optreden als ooggetuigen, maar in den rechtsstrijd, hebben verstaan, blijkt 19:35, 21:24. Een van de soldaten stak met een speer in de zijde van den gestorven Jezus en terstond kwam er bloed en water uit. En die het gezien heeft — de evangelist — heeft er van getuigd, en zijn getuigenis is waarachtig. De discipel, dien Jezus liefhad, is het, die van deze dingen getuigt heeft, en die deze beschreven heeft. Het gehele werk van den evangelist wordt hier als een getuigenis geteekend.

Opmerkelijk is het, dat de discipel zijn getuigenis aflegt in den rechtsstrijd, eenvoudig door zijn verhaal te geven.

De historie, het ooggetuigenverslag van wat Jezus deed en sprak, is beslissend.

Het „en wij zijn getuigen“, waarmee Johannes in zijn eersten brief direct zichzelf aan zijn lezers voorstelt, sluit zich aan bij de opdracht van Christus, aan de discipelen gegeven, om met den Heiligen Geest, midden in den haat en de afvalligheid der wereld, getuigen te zijn.

In den tijd van den Dooper en van Jezus' omwandeling op aarde is het ongeloof historisch geconcentreerd in „de Joden“, zooals het evangelie telkens Jezus' vijanden aanduidt. Toen Johannes zijn brief schreef, was het ongeloof openbaar in de ketterij. Dus richt zich in den brief het getuigenis tegen de dwaalleer. Zij loochent, dat Jezus en de Christus of de Zoon van God

Zekerheid des geloofs en verbrijzeling des harten.

Wat ik vooral nog zeggen wilde, is dit: dat we toe moeten zien, niet uit verbrijzeling des harten te willen besluiten tot onzen genadestaat, om daaruit dan weer op te klimmen tot verzekerdheid des geloofs. Zeker, daar is verband tusschen zielverbrijzeling en verzekerdheid des geloofs. Maar dat verband loopt niet door de verzekerdheid van onzen genadestaat. Dat verband loopt door Christus. De verzekerdheid des geloofs is immers verzekerdheid des geloofs in Christus.

Wie uit zijn verbrijzeling besluit tot zijn genadestaat en uit zijn genadestaat zich poogt op te heffen tot verzekerdheid — die bouwt in en op zichzelf. Zijn gebouw moet altoos wankel staan. En wie hem, als hij zich inbeeldt, dat het onbewegelijk is, Christus is het fundament. Alleen wat op Hem gebouwd wordt, zal bestaan. Verbrijzeling des harten kan Hem en Zijn werk niet vervagen. Verbrijzeling bedooft juist tot Hem te drijven. Aan een verbrijzeld hart hebben we niets. In Christus vinden we alles.

De K. FERNHOUT,
„De Reformatie“, 24 October 1924.

eenzelfde Persoon zouden zijn. Maar Jezus Christus, zoo schrijft Johannes, is de gekomene door water en bloed. En de historische gebeurtenissen van den doop van Jezus — het water — en van zijn lijden en sterven — het bloed — zijn een getuigenis tegen de dwaalleer. Maar de Geest is de Getuige bij uitnemendheid; Hij is de Alwetende, de Waarheid zelf. Dus zijn er — naar den Mozaïschen regel, het forum kan tevreden zijn — drie getuigen, de Geest, het water en het bloed, en hun getuigenis vormt een eenheid. I Joh. 5:6 vlg.

Ook met de dwaalleer heeft God een rechtsgeving over Zijn Zoon. Voor Zijn rechterstoel worden de dwaalleeraars beschuldigd door drie getuigen. Tegelijk worden zij aangespoord om tegenover dit eenparig getuigenis, dat bovendien Goddelijke autoriteit heeft, hun ongeloof te laten varen. Indien de ketterij, die er zoo voorstaat, geen ongelijk bekennen wil, doch voor Gods aangezicht Zijn eigen getuigenissen als onbeteekenend voor den gang van het recht beschouwt, gaat zij in Gods rechterstoel zitten, beoordeelt de getuigen, roept aldus God zelf voor haar forum en maakt bovendien Hem voor een leugenaar uit.

W.

R. S.

UIT DE SCHRIFT

Lijdens-zin.

„Want dien de Heere liefheeft kastijdt Hij,“
Hebr. 12:6.

Gods Woord is levensboek en dies lijdensboek. Want wat wij „leven“ noemen is lijden, soms zelfs lang en bang en telkens weer, als de wolken keeren na den regen. De Schrift verbloemt nimmer deze realiteit. Zij ziet de werkelijkheid eerlijk onder het oog. Ze maakt het raadsel en de pijn bewust. Harer zijn de gestalten van Jacob en Job, van Naomi en Jeremia, van David en van Davids grooten Zoon, Die 'Ikruis heeft verdragen en de schande heeft veracht.

Toch: de Schrift blijft niet staan bij het constataren en uitbeelden van het lijden.

Deed zij niet méér, het zou één schrijnende wreedheid zijn.

Maar Gods Woord doet beter.

Zij stelt het lijden in het licht der eeuwigheid, in het licht van den Eenwige.

Zij doet het zien vanuit Gods hart en oog.

Zij predikt het leven als lijden; ja, maar ook het lijden als leven, diep en sterk, rijk en schoon. Zij zegt ons den zin van het lijden.

Zonder het Woord vindt niemand waarachtig den lijdens-zin.

Zonder Schrift blijft 't lijden één donker raadsel.

Scharendijke.

2 Cor. 2:14-17.

verpen.
laag.
-Gravenhage.
Verhave te Am-

ngen.).

nd tot hulpred-
dag 29 Oct. zijn
gelegenheid een
numen en eens
enen. Zijn adres

tot den Dienst
ook van Steen-

om gezondheids-
gevraagd.

DE KERK.

en H. Visser te

amsterdam.

TEN.

E KERK.

Hillegersberg, A.
Ph. Scheers te

uit te Zwolle.
Meyers): Dr J.

Ruler te Cubaard
hem.

a te Leeuwarden,
(Betuwe),
ht.

v. Uchelen te

t. Veenendaal te

pred. te Zwaag-

red. aldaar.

Uitman te Gro-

e Den Haag.

24m.
st: Marc. 13:33.

20:32.

UITGEVERS.

zijn
ziekbed
TINGA.

n toon het
zekeer wel
een plaats
het ziekbed.
al in plaats
zal zijn...
lijk te han-
n in voor-
deze niet te
n vertrouw-

oekhandel
36000 van

• GOES